

Posamezna številka:
1 krono.

TABOR* izhaja vsak dan, razven
nedelje in praznikov, ob 18. uri z
44 umom naslednjega dne ter stane
celoletno 180 K, polletno 90 K,
triletno 45 K, mesečno 15 K.
Inserati po dogovoru. Pri večkratni
objavi popusti.

Naroči se pri upravi TABORA*,
MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

□ □ □ POŠTNINA PAVŠALIRANA □ □ □

TABOR

Posamezna številka:
1 krono.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru,
Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon interurb. št. 276.
UPRAVA se nahaja v Jurčičevi
ulici št. 4, pritličje, desno. Telefon
št. 24. Služb. poštno-telegrafni
znamen št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne
vzira. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: I.

Maribor, sreda 27. oktobra 1920.

Številka: 52.

Italijanske zahteve pri reševanju jadranskega vprašanja.

Prepir med Italijani radi londonskega pakta. — Ameriške ladje na jadranskem morju. — Dr. Trumbičeva kandidatura.

Jugosloveni! Oslobodimo Koroško!

Po vseh znakih se moramo bati, da bo dobila ogašna falsifikacija plebiscita na Koroškem sankcijo velevlasti!

Plebiscit je falsifikat, ker nasprotuje naredbe plebiscitne komisije v Celovcu besedilu in duhu mirovne pogodbe.

Plebiscit je falsifikat, ker so agenti Nemške Avstrije z neresničnimi privatnimi potrdili dosegli volilno pravico za nebroj nemških neopravičencev in in ker so z ulihotapljanjem neopravičenih nemških volilcev, z najobsežnejšim kupovanjem glasov, z grožnjami, z beganjem ljudstva, z raznimi nasilji in z goljufijo na dan glasovanja potvrdili pravi izraz ljudske volje.

Radi take nemoralne bi bili zastopniki velevlasti izključili vsako drugo državo, zlasti pa kako slovansko državo iz zveze narodov.

Toda ne samo, da antanta v tem slučaju noče štiti politično moralo in prestiž svoje zaveznice, hoče sedaj zapellana od svojih zastopnikov v plebiscitni komisiji v Celovcu to strašno krivico še sankcionirati v korist največjega sovražnika antante in začetnika svetovne vojne, to je nemškega naroda.

Radi tega apeliramo v prvi vrsti na čut pravičnosti in slobode, ki dičijo ameriški, angleški in francoski narod, v trdni nadi, da ti narodi take krivice ne bodo nikdar odobrili!

Vendar pa ne moremo čakati, da bo šele zgodovina popravila

to krivico in strmoglavila diplomatske zaščitnike tega svetovnega škandala!

Mi hočemo takoj in z vso silo svojega narodnega in državnega prava storiti vse, da oslobodimo zopet zibelko slovenskega naroda in zaščitimo severno narodno mejo Jugoslavije!

Stavimo torej vse svoje moči v eno, nepramagljivo in vedno delavno, narodno falango!

V to svrhu naj se osnuje v vsakem kraju Jugoslavije takoj koroške odbore z ednim programom: „Vse in vsi za odrešenje Koroške!“

Dne 29. oktobra ali 31. oktobra ali 1. novembra naj se izvršijo po celi državi manifestacijski shodi.

Na teh shodih naj se pozove vlada v Beogradu, da naj

1. ne prizna plebiscita,
2. da naj zahteva z vso energijo revizijo celega plebiscitnega vprašanja,
3. da naj prekine radi dokazanih golufij od strani nemško-koroških in centralno avstrijskih oblasti vse politične in gospodarske zveze z Nemško Avstrijo, ter odpove vse dobave živé, dokler Nemška Avstrija ne pristane na revizijo plebiscitnega vprašanja, in dokler ne da zadostne garancije za popolno ravnopravnost celotnega slovenskega naroda v vseh krajih na Koroškem.
4. da odstrani iz naše države vse protidržavne elemente in tuje podanike v to svrhu, — da se mesto njim — zasigura kruh in dom našim beguncem iz celega odvzetega nain ozemlja.

Vse jugoslovenske politične stranke se tem potom pozivljajo, da sprejmejo

Adijo, lepi časi v Mariboru. Pred menoj pa leži brezdi zavito v megli, neprodilni in neprijetli. Bela Ljubljana. Bela radi svoje megle, ki potlači človeka k tlom in ga naoravi nezmožnega za vsako delo. Žal mi je bilo po tebi, Maribor, mesto sanjavih večerov v parku in ob Dravi, mesto ljubezni in toplega solnčnega žarka.

Ljubljana je za nedomačine pusta in dolgočasna. Jutranja megla obdaja človeka s svojim gostim pajčolanom, ko stopi jutraj iz hišnih vrat in mu ostaje do poldne zvesta spremijevalka. Jutraj človek ne ve, kako vreme ga čaka na večer. Če vzameš palico z doma, pa te preseneči dež med potjo. Če pa vzameš marelo, pa ti je ves dan v nadlego. Vremensko prorokovanje se torej v Ljubljani ne obnese, kvečjemu, da je vedno določena megla, kakor poroča »Jutro« v svojih vremenskih poročilih. Nič druga torej, da sem se počutil pod tem neugodnimi vremenskimi razmerami, ki vplivajo na človeka moreče in k tlom pritiskajoče, nekako osamljenega. Vse mi je bilo pust, prazno... Štel sem dneve, da ure, kadar se bom mogel povrniti v Maribor, mesto svojih misli in sanj.

In glej! Ni mi bilo treba dolgo čakati. Spet sem stopical ob jutranjem

načela izražena v tem oglasu v svoj program.

Podrobne informacije glede organizacije in potrebnih podatkov daje »Jugoslovenska Matica« v Mariboru.

Maribor, dne 24. oktobra 1920.

Dr. Franjo Rosina,

dr. Fr. Jankovič,	prof. Voglar,
nar. posl. in minister n. r.	narodni poslanik,
Ivan Roškar,	Gjuro Džamonja,
minister n. r.	narodni poslanik,
dr. Jos. Hohnjec,	Ivan Kežar,
narodni poslanik,	narodni poslanik,
dr. Ant. Jerovšek,	dr. K. Kodermann,
dr. Fon,	dr. Franjo Lipold,
narodni poslanik,	

dr. Josip Leskover,

dr. Otokar Rybar,

narodni poslanik.

Ivan Deržič,

Franjo Jarh,

Anton Hren,

prof. Josip Ribarič,	dr. Ravnik,
dr. Fero Müller,	Gabron, župnik,
dr. Leopold Lenard,	Arnuš.

Edinstvenost države

Maribor, 26. oktobra.

Slovenija, kolikor jo je srečno pripadlo naši svobodni državi Jugoslaviji ima težko stališče, najtežje izmed vseh dežel naše države in kdorkoli ima le trohico političnega razumevanja mora priznati, da more živeti in upati na boljšo bodočnost in na združitev s sedaj nasilno odrezanimi ozemlji na jugu in na severu edinole, ako bo Jugoslavija močno in edinstvena, ne pa deljena na več držav v državi, ki bi našo skupno moč le šibile. Več palic skupaj se ne da

svitu nestrpno po peronu ljubljanskega kolodvora. Bila nas je večja družba tovarišev, vsi židane volje, dasi še vsi zaspani in skrokani. Družilo nas je isto hrepenenje, ista nestrpnost. Naš cilj je bil isti, na očeh si lahko čital eno in isto. Maribor...

Nedolgo nato smo sedeli skupaj v kupeju, ki smo si ga priborili z ostrim jezičnim bojem in s suvanjem s komolci, zblijali tam razne slane in neslane dovčine, kakor je pač navada pri študentih, ki niso ravno slabe volje. Zadonela je ubrana pesem, ki se je razvijala v najmočnejši fortissimo, da so polzaspani obrazi radovedno in zgražajoče škilili v naš kupe. Nekateri s trdno voljo, da bi nas enostavno pometali iz kupeja, kar se pa vendar ni zgodilo in to po protekciji dobrohotnega sprevodnika, kateremu je naša družba preganjala spanec, s katerim se je revež vidno bori.

Tak je bil torej naš povratek v Maribor. Bil je skoro vedno enak.

Kakor vedno, tako sem obiskal tudi tokrat Gosposko ulico. Bila je še vedno obiskovana dobro, živahna in pestra kakor vedno.

Štel sem dolgo, premeril gotovo desetkrat celo ulico, a Vinkota in njegovo protiplesno družbo nisem našel

z'omiti, vsaka pozamezna pa z lah koto, to so spoznali že sinovi starega velikomoravskega kralja Svatopluka. Poleg tega pa je Slovenija tudi kar se tiče prehrane pasivna ter zamore živeti le, ako med njo in bogatimi poljedelskimi zemljami naše države ne obstojajo nikake meje. Na drugi strani pa je Slovenija v industrielnem oziru bogatejša nego kterakoli naša zemlja in ji bo zalaganje teh drugih zemelj nosilo velike dobičke in tudi za to ne sme biti med njo in drugimi deželami meje.

Naproduktivna je Slovenija tudi v inteligenci; mi Slovenci imamo toliko intelligence, uradništva itd., da ne more najti vse mesta v domači deželi. Ako bi ji z mejo zaprli možnost najti kruh v drugih pokrajinah naše države, kaj naj bi počela? Res je sicer, da so danes po drugih deželah posebno pa v Beogradu samei za naše uradništvo malo priporočljive razmere, toda pametna politika bo odstranila tudi to.

S tem pa, da odločno nasprotujemo vsakemu federalizmu, vsaki razcepitvi države v države še ni rečeno, da se strinjamo s sedanjim vladnim sistemom. Z njim se ne strinjamo, kakor se ne ne more strinjati nobeden pameten in preudaren človek. Sedanji sistem nam je toliko škodoval, da bo mogoče to škodo popraviti le z resnim, trdim in do skrajnosti smotrenim delom večih let. Sedanji sistem je treba temeljito preustrojiti in centralno vlado razbremeniti ter celo vrsto njenih funkcij prenesti na manjše avtonomne oblasti, na dežele, okraje in

med pasanti. To dejstvo se mi je dozdevalo malo čudno, kajti nisem si mogel predstaviti promenade brez njega. Bil sem v parku pri koncertu železničarske godbe, a tudi tam ga ni bilo. Gotovo t'či zopet kje v kakem gnezdu in kuje nove naklene na polju reformacije, sem si mislil. Takrat se mi še sanjalo ni, kje ga bodem našel.

Mimogrede opazim v izložbi neke trgovine lepak, ki vabi na zabavni večer s plesom v Križevem dvoru. Glej ga! Maribor vedno pleše. Še vročina ne ovira strastnih oboževalcev Terpsihore. Kot tajnik antiplesalskega kluba pa sem si štel v nemalo dolžnost posetiti ta zabavni večer, da si pri tem naberem gradiva in izkušenj za protiplesno propagando. Morda pa me je mikalo kaj drugega, radovednost, želja po nedolžnem vžitku. Tega sedaj ne morem povedati in bi tudi takrat najbrž ne mogel. Faktum pa je, da sem se vrgel v svojo najboljšo črno obleko, kakršno sem nosil le pri največjih praznikih, in jo mahal po dolgi, izredno prašni cesti proti omenjenemu lokalu, ki je dolgo slovel za staro nemškutarsko trdnjavo. Kako je danes, ne vem.

Da me čaka tamkaj veliko prešenečenje, tega še slutil nisem.

(Konec prih.)

L. Jadranov:

»Klub antiplesalcev.

(Dalje.)

»No, posedi še malo, saj se ti vendar ne mudi«, je dejal, ko je opazil, da se pripravljam na odhod. »Tačas ti še prečitam odlomek iz Müllerjeve »Der Tanz und seine Schattenseiten«, rečem ti, izborna, velezanimiva knjiga, kjer opisuje Müller 150 slučajev prehlajenja, 10 slučajev smrti in...«

»Dovolj, dovolj. Res, nimam več časa. Obljubil sem nekemu tovarišu, da pridem in res ne morem več odlašati. Saj se še vidimo.«

Stvar mi je postajala, dasi originalna, predolgočasna in hitel sem, da jo pobrišem iz sobe. Pograbil sem klobuk in palico in se odpravil, ne da bi čakal njegovega odgovora.

»No, če je stvar res nujna, te nočem podržati, Bog te živi, pa nikar ne pozabi na jutrajšnji sestanek. Važnost je eminentna in bojim se, da...«

Cesa se je bal, nisem več slišal, kajti veter mu je pred nosom zaloputnil vrata, da je prestrašeno odskočil. Srečen, da sem se vendarle prebil tega silneža, sem stopal z različnimi misli po ulicah proti domu.

Tamkaj pa me je čakala brzojavka, radi katere sem moral odpotovati v Ljubljano.

občine, ki morajo dobiti zdajno samoupravno pravico z voljenimi upravnimi zastopi, lastnimi dohodki in lastnim imetjem. Ti voljeni pokrajinski, okrajni in občinski zastopi morajo prevzeti tudi vse upravne naloge lokalnega značaja, predvsem pa gospodarske, kajti čimbolj bodo ti zastopi gospodarski in čimmanj politični, tembolje bodo naše življenske razmere. Zastopi, ki bi uganjali le brezplodno strankarsko ali pa celo plemensko politiko, bi nas zavedli zopet v te žalosne razmere, v katerih tičimo danes. Gospodarski politiki teh malih in najmanjših samoupravnih teles bodo morali paziti tudi na to, da ne dobe finančnih bremen preko svojih moči, posebno onih, ki jim jih dajejo samoupravni davki, na katere bo treba paziti, da bodo kolikor mogoče majhni in da se ne bodo mesec za mescem navijali, kakor sedaj.

Ta sistem teh samoupravnih teles bo najlažje čuval svoje interese ter najbolje izpolnjeval lokalne krajevne težnje in zahteve, za katere bi centralna vlada ne imela toliko razumevanja niti časa in prilike, da jih upošteva. In kar je tudi zelo važno, imela bodo v svojih tokih inicijativno.

Nikakor pa bi ne bilo dobro, da bi centralni vladni in lokalni samoupravni aparat prišla v naskrize, kar bi imelo žalostne posledice, da bi izpodkopavalo avtoriteto ali enemu ali drugemu, kar bi lahko rodilo veliko in opasno nezadovoljnost.

Ta sistem, izveden s skrajno konsekvenco bo največji blagoslov za naš narod, bo edini spas naše mlade od tolikih nesreč skušane države, ker le on edini je v stanju, da prepreči naš razpad, do katerega bi nas prej ali slej privedla istotako sedanjí koncentrični sistem, kakor tudi klerikalni federalistični, za katerega bodo šli v boj pri predstojajočih volitvah naši klerikalci, ker si hočejo z njim zasigurati v naši deželi svojo premoč, ne glede, če radi tega tudi vsa država oslabi.

S tem sistemom v vprašanju naše uprave se je pridobila demokratska stranka vsestransko naklonjenost tudi pri onih, ki so bili doslej morda pristasi drugih strank.

Zunanja in notranja politika.

* **Konstatiramo**, da je na NSS shodu v Rušah govoril duhovnik dr. Lenard, urednik tiste „Straže“, ki je denuncirala zavedne Slovence radi izgrediv 13. oktobra.

* **Zakaj je nastala** narodno socijalistična stranka. Na to vprašanje je krasno odgovoril najnovejši pristaš te stranke „Stražin“ urednik dr. Lenard na nedeljskem shodu v Rušah. Tovariš dr. Lenard je rekel med drugim: „Nekateri so se skregali z liberalnim advokatom, ki jih je pri pravdi odril ter so radi tega obrnili liberalni stranki hrbet, drugi pa so se skregali s klerikalnim fajmoštom ter obrnili klerikalni stranki hrbet in vsi ti so sedaj ustanovili novo stranko NSS“. Vsekakor zelo tehtni vzroki, za ustanovitev nove stranke. Čudno pa je pri tej logiki, da sta na shodu stranke, ki se je ustanovila vsled prepira z advokati in fajmoštrigovorila ravno advokat dr. Ribar ter fajmošter dr. Lenard. Pametni ljudje so se temu zanimivemu govoru seveda vsega srca smejali. Taki shodi NSS

bodo po naših vaseh in mestih v sedanjih dragih časih prav gotovo dobro nadomeščali cirkuse. Pametni ljudje pa jih gotovo ne bodo jemali za resne.

* **Vesničev odgovor** na interpelacijo narodnega predstavnika Gjure Djamonja radi Koroške je osupnil marsikaterega, celo one, ki itak od tega gospoda in njemu enakih niso pričakovali posebnega razumevanja za našo Koroško. Mi nismo pričakovali veliko, a eno smo gotovo pričakovali, da bo naša vlada, sedaj, ko smo po slepariji izgubili plebiscit zahtevala priklonitev k naši državi vsaj onega ozemlja, ki se je izreklo pretežno za nas, t. j. ozemlja južno Drave. To bi storila vsaka vlada, pa naj bi bilo tudi še tako slaba in še tako na robu prepada, zavržena in zaničevana. G. Vesnič pa ni storil drugega, nego da je pohlevno „protestiral“ proti krivicam sicer pa z vljudnim komplimentom in kniksom pred Italijani in njihovimi tovariši — priznal plebiscit za „voljo naroda“ ter molče dovolil, da se Koroška priključi Avstriji. To je gotovo krona g. Vesniča, ki ga bo zgodovina našega težko skušanega naroda nazvala gotovo eno najbolj žalostnih karikatur državnika Jugoslavije. Skrajni čas je, da so razpisane volitve, ki bodo enkrat za vselej pometle s to radikalno sodrgo, s katero se še danes, po vseh teh narodnih izdajskih družijo naši „narodni“ klerikalci.

* **Kot v odgovor na škandalozno Vesničevo izdajstvo na Koroški**, bi moral vstati ves naš zaveden narod proti onim, ki tem radikalčem omogočajo oblast in vlado nad našo državo. Po našem mnenju so oni, ki te ljudi podpirajo, na greh, ki so jih nad našim narodom zagrešili več krivi, nego direktni krivci sami. Zločin teh ljudi na naši Koroški pada s celo težo tudi na naše klerikalce, hlapce gg. Vesničev.

* **Feiler pri regentu**. V nedeljo je regent sprejel v avdienci švicarskega polkovnika Feilerja, ki je bil vojaški kritik lista „Journal de Geneve“.

* **Status quo na Reki in v Dalmaciji**? V „Avantiju“ in drugih listih razširjene vesti o pripravi državnega puča za obnovitvi status quo na Reki in v Dalmaciji, da se zopet utrdi državna avtoriteta napram bolševizmu, redu in depresiji Italije v tujini, se v meščanskih listih ne smatra za resne.

* **Zveza narodov za varstvo manjšin**. Kakor poroča „Matin“ je prevzel svet zveze narodov v soboto v imenu zveze narodov jamstva za varstvo manjšin po določbah pogodbe med Avstrijo in Bolgarijo.

* **Grška ne bo zahtevala bolgarskih vojni krivcev**. Solijski list objavlja, da je grški upravnik Pahurias izjavil bolgarski vladi, v imenu grške vlade, da odstopa Grška od svoje zahteve po izročitvi vojni krivcev, in sicer pod pogojem, da zajamči Bolgarska, da bodo Krivci sojeni po bolgarskih sodiščih.

* **Občinske volitve v Italiji**. Stefani listi poročajo, da se vrše občinske volitve v Italiji kljub zelo hudemu volilnemu boju brez posebnih incidentov. Ker se ljudska stranka brani, da bi stopila z drugimi rednimi strankami v kolicijo, imajo socialisti v nekaterih krajih večino.

* **Preložena železničarska stavka v Angliji**. Železničarska stavka se je preložila na nedoločen čas. Železničarji bodo še počakali toliko časa, da izvedo o izidu pogajanj.

Dnevna kronika.

— **D. Koroščevo jajče tihotapstvo**. Vsa po misleča javnost nam mora priznati, da smo o tej čudni zadevi g. ministra dr. Korošča postopali primerno obzirno. Nišmo te za klerikalno stranko neprijetne zadeve privlekli na dan kot politični nasprotniki v namenu, da škodujemo ugledu g. ministra! Ne! Ampak pristajš. SLS, oseben znanec dr. Korošča je prišel do nas, a tudi ne s slabim namenom, marveč, da se ta za tako uglednega moža vsekakor megljena in le njemu škodljiva afera pojasni potom našega lista, ker se to potom klerikalnih listov seveda ni moglo doseči. Ker tu ne gre za dr. Korošča kot pristaša SLS, ampak kot železniškega ministra, smo s tem gostoljubjem hoteli nuditi g. ministru priliko, da zadevo, ki nikakor ni njegova osebna ali strankarska, javnosti pojasni ožir. — Če je to obrekovanje — dotičnika prisili do primernega zaščedenja. Kajti ne osebni ali strankarju dr. Korošču, ampak železniškemu ministru se očita, da je skušal iztihotapiti več vagonov jaje v Nem. Avstrijo. Takega očitka si ne sme, si ne more dopasti nobeden naših ministrov! Je to čisto kaj drugega, kakor če bi dotičnik očital, da je dr. Korošec hodil k kateremu svojih prijateljev „v zelje“; nad takim očitanjem bi bila tudi samo oseba dr. Korošča prevzvišena, da bi se opravičeval. Pričakovali smo in z nami vred vsa pošteno misleča javnost torej opravičeno, da se ta afera od prizadete strani pojasni kot neutemeljena. Ali kaj smo morali doživeti? Predvsem nas je „Straža“ z osebnimi smešnji obdolžila, da je vsa ta jajčja afera zgolj izmišljotina, sama fantazija. Potem so sledile izjave vseh profesorjev bogoslovja in dr. revizorja Pušenjaka, da dotičnega pisma na dr. Korošča niso čitali. G. Pušenjak je to celo dvakrat izjavil. Ko smo mu na podlagi njegovih lastnih besed dokazali, da — laže ozir. vedoma govori neresnico, ga je vzela „Straža“ v zaščito s puhlimi izgovori. Edino g. prof. Bogovič je imel pogum priznati dotično pismo, v katerem pisec ministra dr. Korošča obvešča, da se mu očita iztihotapenje več vagonov jaje in ga radi tega roti, naj prime dotičnega, ki to trdi, kajti sicer je dr. Korošec nemogoč kot minister in kot voditelj stranke. Kaj je ukrenil minister in kaj njegova stranka? Naš železniški minister — molči a njegova stranka skuša to neljubu ji afero — potem, ko je Bogovič potrdil pismo in ko se je Pušenjak tako žalostno postavil samega sebe javno na laž, s smešenjem in obrekovanjem pisca spraviti s sveta. „Straži“ se zdi 5 vagonov jaje taka bagatela, da se ne izplača o njej resno razpravljati. Tako daleč smo torej z javno moralo! Če se uglednemu ministru trdovratno očita, da je iztihotapil 5 vagonov jaje, to je tako malenkostno, da se ne izplača stvarno in iz prizadetega vira dokazati kot obrekovanje? Tudi še danes se o tej zagonečni jajčji kupčiji vzdržujemo svoje sodbe. Ne „Straži“ s katero ni mogoča stvarna debata, ampak g. ministru dr. Korošču naravnost kličemo v tej zadevi v spomin: Gospod minister, ob priliki Vaših počitnic o Veliki noči tu v Mariboru ste sprejeli deputacijo treh Vaših pristašev, med njimi tudi pisca tu omenjenega pisma. In tej deputaciji ste izrečno naročili: „Sporočajte mi vse kar se o meni govori in s čemer se me obrekuje!“ Torej ne iz zlobnosti, kakor „Straža“ trdi, ampak spričo tega Vašega osebnega naročila Vam je v najboljši veri, da služi interesu Vašega ugleda — kmalu nato eden članov te deputacije sporočil, česar se Vas obrekuje in Vas prosil in rotil, da to obrekovanje ovržete, ker bi bili v nasprotnem slučaju nemogoč več kot minister. Isto zahteva od Vas g. minister danes vsa pošteno misleča javnost.

— **Nove vrste Jugoslovence** so privabile sedanje volitve tako v Mariboru, še več pa v okolici. Zdaj hoče biti vse Jugosloven, razen komunistov pod poveljstvom komandirja nove straže v Studencih, g. Nachtigalla, ki so možato izjavili, da nimajo z Jugoslavijo nič več opraviti. (Pa na bi imela Jugoslavija za

njimi mnogo opraviti, če bi v M. imeli sploh še kakšno oblast, ki imela časa se zanimati za take patrijote.) Dovolite, da Vam danes predstavimo enega teh nove vrste Jugoslovencev: Gospod Beloglavec — izvirno germanstvo ime, kaj ne? — je na 27. januarja 1919 po Mariboru marširal s široko „feldbindo“ in pasom a la frankfurt in vriskal na glas: „Hoch Deutsch Oesterreich! Hoch Deutschland!“ Kdor je imel takrat take nazore, jih tekom dveh let ni mogel spreobrniti v nasprotno smer — zato imamo SHS oblast v Mariboru. No, zdaj pa te volitve. G. Beloglavec je zvedel, da so mu pri sestavi volilnega imenika napravili uslugo ter ga izbrisali. A zdaj se mu naenkrat zbudi njegovo jugoslovensko srce. Pride k občini in se hudeje: „Do svojega 40. leta nisem niti znal nemško, še zdaj jo le za silo tolčem, pa me zbrisate. Vas sem vendar Slovenec!“ — Lepo od Vas to, g. Beloglavec, da se zdaj na stara leta spomnite, da Vas je rodila slovenska mati in da ste se še le ob tirolski starosti priučili tudi nemščine. Ampak, kako pa je bilo lani z „Hoch Deutsch Oesterreich“? — Ja, wissens, das war früher. Takrat je bila pač taka „aufregung“. — Navajamo ta slučaj namenoma malo v podrobnosti, ker je značilen za število vseh drugih sličnih in ker nam pove žalostno zgodovino germanizacije našega slovenskega delavstva pod jugoslovensko socialno-demokratsko zastavo. Če bi imeli voditelji te stranke kolikaj možatosti v sebi, bi jih moralo postati sram takih sadov „internacionalne“.

— **Marburg — Maribora ne poznajo**. Odkar so si Nemci s sleparijo osvojili Koroško, opazamo v protidržavno rovarski cunji v „Volksstimme“ dosledno pisavo „Marburg“. Kakor se vidi, rodi prijateljstvo izdajateljev tega lista z oblastmi, ki jih pravi socialisti pravzaprav sovražijo, vedno lepše sadove. Drugače si ne moremo predstavljati, da bi najmlajši praktikant pri drž. pravdnistvu ne kapiral pravega vzroka, zakaj so zdaj naenkrat pri „Volksstimme“ zatajili Maribor. Je to že predpriprava za prehod pod rdečo zastavo?

— **„Reden Sie mit mir deutsch!“** V občinsko pisarno v Studencih pride vojak v zadevi volilnega imenika. Nastopa drzno in govori nemški. Namestnik gerenta mu odgovarja vljudno slovenski. In ko le ne neha na vojakovo nemško izzivanje odgovarjati slovenski, ga vojak nahruli, rekoč: „So reden Sie mit mir doch deutsch, Sie hören ja, dass ich deutsch spreche.“ G. Gmeiner, ste ponosni na tako vzgojo „internacionalne“?

— **Zagonečni vojak**. Iz občinstva smo prejeli: Brali smo v „Taboru“ o neki novi čudni straži v Studencih. Studenci spadajo že pod gospoda okrajnega glavarja, o katerem vsi vemo, da vse ve kaj se v njegovem okrožju godi. In ravno tako vemo tudi, da je g. dr. Lajnsič zelo točen s pojasnili v takih zagonečnih zadevah. Zato se nam tem bolj čudno zdi, da o tej novi straži v Studencih do danes še ni dal nobenega pojasnila. Znal bi to zanimati tudi orožniško poveljstvo ter vojaško oblast in našo državno policijo. Zakaj, če se ne motimo, ta nova straža opravlja svoj posel tudi že v Mariboru. Ob času izgrediv je namreč več oseb videlo pred ljudsko tiskarno stati vojake, o katerih smo bili prepričani, da so naši Srbi, toda na naša slovenska vprašanja so se nam odrezali v mariborski nemščini in enega od njih se nekdo nas spominja, da ga je malo preje videl še v civilu. Slovenski demonstranti bodo svojčas lahko tudi izpovedali, kako so jih ti zagonečni vojaki s kopiti pozdravljali. Torej?

— **Aretacija inozem. komunist**. Junija je dospel v naše kraje iz Holandske komunist Franc Stauber kot moskovski komunistični emisar. Vsled pomanjkljivosti dokazov je bil tedaj izpuščen. Zdaj pa so ga zopet zaprli, ker je bil zasaden, ko je prenašal komunistične volilne manifeste in programe za komunistične stranke, ki jih je razširjal zlasti v okolici Ptuj.

— **Za žrtve 4. oktobra** je nabral redar g. Lipičar 183 K, katere so darovali gostilničar „Balkana“ 40 K, dva častnika, vsak 20 K, g. F. B. 10 K, ostalo pa neimenovani.

— **Obletnica narodnega osvobodjenja.** Dne 29. oktobra, na praznik druge obletnice narodnega osvobodjenja se vrše povod, tjer so držani uradi, slovesne službe božje, v manjših krajih se vrši slavnost prihodno nedeljo 31. oktobra.

— **Vojna pomiloščenja.** „Pravda“ javlja, da je vlada pooblastila vojno ministrstvo, da izvrši večje število pomiloščenja v vojski.

— **Poročil se je dne 23. oktobra t. l. v cerkvi Sv. Magdalene v Mariboru g. podporočnik Rihard Vrečer z gđno Frideriko Schara, hčerko bivšega imetnika glavne tobačne zaloge in hišnega posestnika v Mariboru.** Zeninu je bil priča njegov brat g. Rajko Vrečer, učitelj v Zalcu, nevesti njen stric g. Emil Kronasser, hiš. posestnik. Bilo srečno!

— **Brzovlak Beograd—Budimpešta.** Med našo vlado in upravo madžarskih železnic se vodijo pogovori glede vpostavitve rednega brzovlaka Beograd—Budimpešta.

— **Clani tukajšnjega slov. narodnega gledališča** so darovali „Društvu jugosl. akad. v Mariboru“ 120 K. Tem potom izreka odbor vsem gg. darovalcem svojo najskrenejšo zahvalo. Živeli posnemovalci!

— **Za koroške begunce.** Prejeli smo: Naš preljudi g. Ferdo Pinter, trgovec z železnino, je sklenil, da se odpove vsem sladkostim samskega stanu in se preseli v boljše zakonsko življenje. Mesto venca ponesrečencu so zbrali pogrebci na fanlovskega večeru za koroške begunce znesek 1035 kron, ki se je izročil tuk. okraj. glavarstvu.

— **K povišanju pristojbin.** Skoro vsi listi so prinesli vest, da se vse pristojbine od 1. novembra zvišajo za sto odstotkov. Od dobro poučene strani se nas opozarja, da ta vest ni točna. Zvišane so samo vse stalne pristojbine za 100 odstotkov. Torej ostanejo vse leštvine in odstotne pristojbine tudi nadalje nepovišane.

— **Odnosaji med državljani.** „Politika“ javlja, da se je vlada intenzivno bavila s položajem, ki je nastal vsled tega, ker se niso uporabljale važne odredbe, ki urejajo odnosaje med državljani. Ako se v parlamentu te naredbe ne sprejmejo bo vlada brzkone podaljšala moratorij.

— **Zvišane takse za koleke.** Ministrstvo financ je sklenilo, da se takse kolekov zvišajo s 1. novembra za 100%.

— **„Jadran“**, društvo beguncev iz juga naznanja vsem že priglasiim gđnam, pevkam, da se vrši pevska vaja v sredo 27. t. m. ob pol 20 nri zvečer v društvenih prostorih Pilzenske restavracije, Tattenbachova ul.

— **Ugotovitev škode pri dogodkih 13. oktobra.** Policijska komisija skupno z dvema sodnima izvedencema (1 Slovenec, 1 Nemec) je dognala, da znaša škoda izza zadnjih izgrediv 1 1/4 milijona kron. Tudi ta cenitev je približno za 20% previsoka, ker se je izkazalo, da so razne prizadete stranke navedle neresnične podatke pri ugotovitvi škode. Tako n. pr. je trgovec Mydlil navedel, da so mu demonstranti ukradli približno 1000 kg jabolk ter ga s tem oškodovali za približno 5000 K. Izkazalo se je pa, da on toliko jabolk niti imel ni ter da mu demonstranti sploh niso nič odnesli. Fotograf Mayer je ocenil svojo škodo za skoro 30.000 K previsoko. Lastnik kavarne Neger je za stare polomljene stole računal po 250 K za komad, dasiravno niti 100 kron niso bili vredni. Trgovec Schweighofer, Koroška cesta, je prijavil, da so mu ukradli 125 kg mila, ki ga pa niti imel ni. Istočasno s to uradno ocenitvijo je zapisovala škodo tudi zasebna komisija, sestavljena iz 1 celjskega in 1 ljubljanskega izvedenca. To komisijo so pozvali zasebni zastopniki poskodovalcev. Njihova ocena pa zaostaja precej za ono uradne komisije. Tako je n. pr. cenila škodo v Vel. kavarni na 130.000 K dočim jo je uradna komisija označila na 260.000 K. — Skupno je bilo oškodovanih 98 strank in sicer od 50 kron do 260.000 K. Od teh je znašala škoda kavarne „Meran“ 83.000 K, pri knjigotrcu Heinzu 19.600 kron, kavarne „Rotovz“ 21.000 K itd. Uradna ugotovitev škode je tudi jasno ovrgla vse vesti, ki so se izprva razširjale o ogromni škodbi

nemške lastnine in ki so vedele navesti, da znaša škoda okrog 19 milijonov kron. — Uverjeni smo, da bo natančna objektivna preiskava tudi ugotovila, da so priliko slovenskih političnih demonstracij izlorabili „temni elementi“ onih strank, zlasti iz „internacionale“, ki skušajo z denuncijanstvom slovenskih nekrivcev zvrniti pravo tolovajstvo raz svoje skrivde.

— **Boj podganam!** Mestni magistrat razglasa: Opazilo se je, da se zaradi nesnage močno razmnožujejo po hišah pogane in miši, ki, ne samo, da zelo nadlegujejo stanovalce, ampak tudi ogrožajo njihovo zdravje. Posebno zadnje je dandanes, ko so se na Reki pojavili slučajni kuge, važno, ker je lahko mogoče, da se bolezen po potnikih prinese tudi v naše kraje. Podgana pa igra pri razširjenju kuge važno vlogo. Zaradi tega se hišni posestniki opozarjajo, da v svojem in v interesu stanovalcev in javnosti storijo vse, da se zatarejo kolikor mogoče podgane in miši in da se v njihovih hišah varuje največja snaga!

— **Sprejem zidarskega, mizarskega in slikarskega mojstra.** Gospod minister za vojno in mornarico je odredil, da se za vzdrževanje vojaških zgradb v Mariboru prejmejo v službo 1 zidar, 1 mizarski in 1 slikarski mojster. Plača znaša letno 1560—1800 dinarjev (po kvalifikaciji) in draginjske doklade v znesku 12 dinarjev 50 para dnevno. Pogoji za sprejem kandidatov: a) da so podaniki kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, b) da niso starejši od 30 let (dokaz krstni list), c) da so odložili svoj rok službe v vojski (dokumenti voj. obl.), d) da so dobrega obnašanja (dokaz spričevalo občinskih predstojnikov), e) da niso kaznovani za pregreške in vsled tega izgubili meščansko čast (dokaz občinsko potrdilo), f) da niso pod kuratelom ali sekvestrom (dokaz občinsko potrdilo), g) da so telesno zdravi in da nimajo nobenih vidnih nedostatkov, h) da so sposobni za ta posel (dokaz s svedočbami in poselsko knjižico), i) da znajo čitati in pisati. Prošnje z vsemi navedenimi podatki in dokazili naj se vpošlje komandi mesta Maribor najkasneje do 15. novembra t. l.

— **Ako so detektivi pijani.** V petek ob 14. uri je popivala v gostilni Kostomaj, Prečna ulica, večja družba, obstoječa iz trgovcev in železniških uradnikov. Med njimi se je nahajal tudi policijski agent Kovač, ki je bil zelo vinjen. Družba je pela, si napivala ter zbijala šale. Seveda je hotel tudi Kovač pokazati, kaj zna v svoji stroki. Potegnil je iz zepa revolver, ki je bil nabasan ter prišel z njim meriti na družbo. Neki železniški kontrolor mu ga je komaj izvil iz roke ter mu rekel, da za ljudi, ki so v takem stanju, ni revolver. Policijski agent se je pa čutil v svojem poklicu strogo užaljenega, potegnil je drugi revolver, ga naperil v družbo ter prišel tuliti: „Sem z mojim revolverjem, kdo mi ga je ukradel, ustrelil bom dotičnega!“ Pri tem je prišel streljati na družbo, k sreči pa ni nobenega zadel. Ena krogla se je zapela v strop, kar se lahko še danes vidi. Policija, ki je na poziv gostilničarja takoj došla na lice mesta, je totalno pijanega detektiva aretirala, družbo pa pozvala kot priče s seboj. Razume se, da se je zbrala pri tem dogodku pred gostilno iz radovednosti velika gruča ljudi, ki so imeli zopet lepo priliko za klepetanje.

— **Skrivnostni umor srbskega vojaka.** Na barona Twickla posestvu in sicer pri treh ribnikih, so pred kratkim srbski vojaki pobirali jabolka. V družbi vojakov se je nahajala tudi neka ženska. Twicklovi čuvaji so skušali vojake pregnati. Hipoma pade strel, eden vojak se zgrudi od krogle zadet na tla, dočim so drugi bežali. Težko ranjenega vojaka je rešilna postaja odpeljala v vojaško bolnico, kjer je kmalu nato umrl. Ta dogodek je zašel v javnost pod pretvezo, da je, ker je bila med vojaki tudi ženska, tu igrala ljubosumnost svojo vlogo. Dognalo pa se je, da je to vest spravil v javnost baron Twickl. Vsled tega se utrjuje domneva, da je baron Twickl sam zelo prizadet na tragičnem koncu srbskega vojaka in

da zdaj skuša z raznimi vestmi zavesti javnost in preiskavo begati in tirati na napačno sled. Čudimo se, da se naše orožništvo ni še podrobneje zanimalo za ta skrivnostni slučaj in spravilo več jasnosti v to zagonetno zadevo. Pričakujemo pa, da se bodo vse pristojne oblasti brezobzirno na ime in renoine barona Twickla prav kmalu prižgale več luči v ta skrivnostni dogodek in da ta zadeva konča s čudnimi presenečenji.

Kultura in umetnost.

— **V kritiki „Sen kresne noči“** v včerajšnjem listu je hudomušni skrat dosegel svoje veselje s tem, da je v stavku „Marsikdo, ki je to dramo...“ pred besedo prijetno vtaknil „ne“ ter tako postavil ves smisel na glavo. Mesto „neprijetno“ se mora pravilno glasiti „prijetno“.

— **Dramatična šola.** Gojencem dramatične šole daje vodstvo na znanje, da se po vrnitvi oziroma ozdravelosti učitelja glavnega predmeta prične te dni zopet redni pouk. Vsi oni, ki so zadnji čas izostali iz šole, ne da bi se bili zadostno opravičili, se opozarjajo, da store to do prihodnje ure v glavnem predmetu, in da od zdaj naprej zahajajo redno v šolo. S prvim novembrom se uvede v dramatični šoli strogo disciplinarni red, ki bo vsakogar, ki bi malomarno zahajal v šolo, izključil.

— **Ruski balet v Mariboru.** Prihodnji teden nastopi v našem mestu znamenita ruska plesalka Klavdija Isačenko, ki je bila prva balerina vseh velikih ruskih oper ter je osnovala tudi prvo šolo za plastični ples. Proučila je vse orijentalne plesove v vseh vzhodnih zemljah tako v Indiji, Egiptu in v Perziji. Svetovna kritika je nazvala gospo Isačenko rusko Izidoro Duncan, samo še z bolj izraženo plastiko. Pred prihodom v Maribor je gostovala ta velika ruska umetnica po vseh večjih mestih Jugoslavije z velikanskim uspehom. Beograjsko kr. kazališče jo je takoj po prvi predstavi angažiralo kot režiserko in profesorico plastike. Opozarjamo že sedaj na ta izredni umetniški večer vse naše resne plesne umetnosti žejno občinstvo.

— **Violinski virtuoz Kocian,** ki nastopi dne 5. t. m. v našem gledališču je eden najslavnejših čeških umetnikov na gosli, ki si je s svojo umetnostjo osvojil že nešteto glasbe žejnih src širnega sveta. Naše jugoslovenske kraje obiskuje Kocian izredno rad. Videli smo ga že neštetokrat po raznih naših mestih. Jaz sem ga slišal pred šestimi leti v tržaskem slovenskem gledališču in njegova čista umetnost mi je ostala v spominu še do danes bolj sveže, kakor marsikaterga drugega violinista, ki sem ga slišal prej ali pozneje. Naše občinstvo, ki je že tolikokrat pokazalo za resnično umetnost toliko goboakega razumevanja, se bo tudi tega večero gotovo častno udeležilo. —r.

Najnovejša poročila.

Italijanske „minimalne“ zahteve.

LDU Beograd, 25. oktobra. (ZNU). Po neki brzojavki, poslani iz Rima v Pariz, bi se imel italijanski ministrski svet sestati pred dvema dnevi zaradi odobrenja programa glede pogajanj med Jugoslavijo in Italijo. Kakor poroča list „Giornale d'Italia“ bi bil program italijanske vlade nastopen: Meja bi šla ob Julijskih Alpah ter bi objela Volosko, tako da bi bila zagotovljena teritorialna zveza z Reko. Reka bi bila svobodna država, suverena v nobenem oziru odvisna od zveze narodov, razpolagajoč popolnoma z lukco, s pristaniščem in železnicami. Zadar s primernim zaledjem naj bi postal svobodno mesto, ki naj bi ga diplomatski zastopala Italija. Italijanskim manjšinam v Jugoslaviji (kje pa bi bile?) bi se morale zajamčiti politične, verske in prosvetne svoboščine. Ako tudi ugotavlja, da je ta program boljši kakor Nittijev, se „Giornale d'Italia“ vendar ne zadovoljuje z njim, češ da žrtvuje Dalmacijo. Po brezličnih vestih iz Aten so glavne po-

teze sporazuma med Italijo in Jugoslavijo že ugotovljene. Jugoslavija bi dobila za teritorialne odstopitve kot kompenzacijo gospodarske prednosti ter bi se med obema državama vzpostavil pravi trgovski sporazum. (Tega naj si ohrani Vesnić zase. Op. ur.)

Prepir radi londonskega pakta.

LDU London, 25. oktobra. Pod naslovom „Reško vprašanje“ prinaša „Morning-post“ članek, v katerem pravi da se je v Italiji pogosto trdilo, kako so zavezniki Italiji vsilili člen 5. londonske pogodbe, iz l. 1915, po katerem naj bi se Reka odstopila Hrvatski. Medtem pa je dobro znano, da ni Sonnino v času pogajanj nikdar zahteval Reke. Gorenje italijanske trditve so definitivno ovržene z objavljenjem brzojavk barona Sonnina od 21. marca 1915, poslanih italijanskima poslanikoma v Londonu in Petrogradu. Ti brzojavki sta bili odposlani omenjenima poslanikoma že mesec dni pred podpisom londonske pogodbe. Posebno značilen je nastopni odstavek teh enako se glasečih brzojavk: Hrvatska dobi, naj potem ostane združena z Avstro-Ogrsko ali pa naj se od nje odtrga, obalo od Veloskega do Dalmacije skupno z najbližjimi otoki Krkom, Rabom in Bagom z glavnim pristaniščem na Reki poleg ostalih pristanišč v morlaškem prelivu. Ta brzojavka je bila najprej objavljena v listu „Il resto del Carlino“ dne 9. septembra ter ni bila dementirana.

List „Corriere della Sera“ je razpravljal o tej brzojavki ter je pripomnil: Londonska pogodba izrecno priznava Reko Hrvatski in ne D'Annunziu ali njegovim regentom. Po objavi Sonninove brzojavke od 21. marca 1915 ni mogoča nobena druga interpretacija. Senator Sonnino more, ako to želi, pojasniti parlamentu, zakaj ni zahteval Reke za Italijo, zavezniki sami pa ne morejo biti bolj rojalistični kakor kralj sam.

Ameriške vojske ladje na Jadranu.

LDU Split, 25. oktobra. (ZNU). Semkaj je došla vest iz Beograda, da bodo ameriške vojske ladje ostale v jadranskem morju do rešitve jadranskega vprašanja.

Iz volilnega gibanja v Dalmaciji.

LDU Split, 25. oktobra. (ZNU) Vsled sklepa volilnega odbora demokratske stranke je odpadla kombinacija o sporazumnem nastopu vseh narodnih strank pri volitvah v ustavotvorno skupščino. Istotako je tudi odpadla kombinacija o skupnem nastopu naprednih strank proti ljudski stranki in komunistom, ker so temu nasprotovali radikalci in težaška stranka. Težaška stranka je pripravljena stopiti v kooperacijo z izvenstrankarsko skupino. Z ozirom na ta položaj je poslal dr. Trumbić pismo, v katerem se odpoveduje kandidaturi, ki so mu jo ponudili demokratska, ljudska in težaška stranka, kar utemeljuje s tem, da smatra z ozirom na njegov položaj in rešitev važnih narodnih vprašanj, da bi moglo škodovati tozadevnim poslom, ako bi vstopil v volilnem boju v katerokoli stranko.

LDU Split, 25. oktobra. S tem, da se je dr. Trumbić odpovedal kandidaturi, ki so mu jo ponudile posamezne stranke, je v splošnem ogrožen njegov mandat, ker stranke ne bodo revidirale svojega stališča. Dr. Trumbićeva odpoved je vzbudila v mestu precejšnjo pozornost. Za zvečer je sklical župan dr. Targlia sestanek meščanov, da se dogovore o vprašanju dr. Trumbićeve izvolitve z ozirom na stališče, ki ga je zavzel v svojem pismu.

Naknadne občinske volitve v Arangjelovcu, Nišce in Skoplju.

LDU Beograd, 25. oktobra. „Politika“ poroča: Včeraj so se vršile ponovne volitve občinskega odbora v Arangjelovcu. Radikalci so dobili 202 glasova, demokratje 87, komunisti 59. Pri prvih volitvah so imeli radikalci samo 21 glasov več kakor demokratje.

LDU Beograd, 25. oktobra. „Pravda“ poroča iz Niša: Pri ponovnih volitvah občinskega odbora je dobil komunistični kandidat, črtiljarski mojster Pavel Torić, 1296 glasov, demokratski kandidat, trgovec, Peter Spanković, pa 596 glasov.

Gospodarstvo in trgovina.

Razdelitev rečnih ladij. Posebni ministrski odbor je sklepal o ukrepih medzvezniške podonavske konference, ki je bila te dni v Parizu. Seji ministrskega odseka so prisostvovali med drugimi tudi dr. Vesnić, dr. Trumbić, dr. Korošec, general Pešić in predsednik brodarstva sindikata Milivoj Pavlovič. Ministrski odsek je v glavnem pristal na one odloke podonavske konference, ki se nanašajo na način plačevanja carine in na rečno polico. Kar se tiče predloga glede razdelitve monitorjev blivše Avstrije, vlada ne bo pristala nani, ker je nepravilčen. Naša država ima trikrat daljšo obalo Donave kakor druge države. Njej so potrebni vsi ti monitorji, da more izvrševati rečno policijsko službo. Vlada bo naznanila zaveznikom, da je nepotrebno, poslati v Beograd komisijo, ki bi imela prevzeti monitorje. V kratkem bo mednarodna poslaniška konferenca izdala odlok o razdelitvi trgovskih rečnih ladij.

Beograjske javne zgradbe. Ker beograjska občina še ni razpisala natečaja za ureditev mesta Beograda, je minister za javna dela odbil ponudbo francosko-angleške družbe za zgraditev državnih poslopij. Družba je ponudila ministrstvu za javna dela, da v petih letih zgradi vse državne zgradbe v Beogradu.

V Splitu se ustanovi po dogovoru neke grupe domačih kapitalistov veliko parobrodno društvo pod imenom "Orao". Temeljna glavnica tega društva bi znašala 400 milijonov kron. Vladni krogi simpatizirajo s to ustanovitvijo.

Tvornico za konzerviranje rib se namerava ustanoviti v Cirkvenici. Ta tvornica je bila že zdavnaj potrebna za povzdigo našega ribarstva.

Osnovanje ladjedelnice v Bakarcu. Naši domači trgovci nameravajo graditi v Bakarcu ladjedelnico

manjšega obsega, ki bi izdelovala manjše ladje.

Železniški material Avstro-Ogrske, katerega je dobila Italija v svoje roke po premirju v letu 1918, pripade po sklepu vrhovnega sveta sedaj končnovellavno Italiji.

Sladkor iz koruze. Inozemski listi poročajo, da je iznašel dr. A. Smit metodo, po kateri bi se zamoglo pridobivati tudi iz koruze beli sladkor, ki bi vseboval 80 odstotkov slaščobe.

Vozni red

potniških vlakov postaje Maribor južne železnice.

Veljaven od 1. novembra 1920.

A. Prihod:

Dunaj—Maribor: 9 (Lloyd-expr.) 1'05 (četrtak); 35g (os.) 9'01; 3 (eksp.) 13'34 (sreda, petek, nedelja); 31g (os.) 19'51.

Praha—Maribor: 7 (brzovl. Praha-Beograd) 12'43 (sreda, petek, nedelja).

Št. Ilj—Maribor: 57b (os.) 15'42.

(Ljutomer)—Št. Ilj—Maribor: (1822b) 51b (oseb.) 7'30; (1826b) 53b (oseb.) 20'29.

Prevalje—Maribor: 412 (oseb.) 8'40; 414b (oseb.) 17'10.

Kotoriba—Maribor: 228 (oseb.) 18'52.

Čakovec—Maribor: 224 (os.) 6'45.

Sl. Bistrica—Maribor: 60/224 (šolarski) 6'45.

Zagreb—Maribor: (506) 8 (brzovl. Beograd-Praha) 14'13 (torek, četrtak, soboto); (518) 48 (oseb.) 22'26.

Ljubljana—Maribor: 42 (oseb.) 9'52; 802 (tovorn. osebn.) 13'14; 44 (oseb.) 16'26.

Trst—Maribor: 10 (Lloyd-expr.) 4'37 (torek); 4 (expr.) 14'30 (torek, četrtak, soboto).

B. Odhod:

Maribor—Dunaj: 34g (oseb.) 4'00; 10 (Lloyd-expr.) 4'42 (torek); 4 (expr.) 15'08 (torek, četrtak, soboto); 32g (oseb.) 17'30.

Maribor—Praha: 8 (brzovl. Beograd-Praha) 15'35 (torek, četrtak, soboto).

Maribor—Št. Ilj: 58b (os.) 14'10.

Maribor—Št. Ilj—(Ljutomer): 50b (1821b) (oseb.) 6'55; 52b (1827b) (oseb.) 19'54.

Maribor—Prevalje: 415 (oseb.) 5'30; 417b (oseb.) 16'50.

Maribor—Kotoriba: 225 (oseb.) 9'47.

Maribor—Čakovec: 229 (oseb.) 21'58.

Maribor—Pluj: 47 (255) (os.) 17'30.

Maribor—Zagreb: 43 (513) (os.) 5'24; 7 (505) (brzovl. Praha-Beograd) 13'58.

Maribor—Ljubljana: 45 (oseb.) 11'16; 801 (tov. oseb.) 13'20; 47 (os.) 17'30.

Maribor—Trst: 9 (Lloyd-express) 1'19 (četrtak); 3 (expr.) 14'08 (sreda, petek, nedelja).

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Finl tak-čevlji 42, ter drugi možki čevlji (42), **jako lepe moške obleke** in površniki (srednja postava), lepi klobuki in kravate, politirana kredenca z mramornato ploščo in velika Marijina podoba se proda. Vražova ulica št. 6, II. nadst., desno. 684

Mobilovana soba se išče. Ponudbe na upravo lista.

Lepo drobno morsko travo „Alger“ za modroce, nudi v večjih in manjših množinah po najnižji ceni. A. Sušnik, Ljubljana, Zaloška cesta št. 21. 665 3—2

Trgovsko nabraženi, z dvema letniki trgov. (gremijalne) sole, večš slovensčine in nemščine, obvlada tudi cirilico, želi poleg svoje službe delo v pisarni. Razpolaga z tremi dnevi v tednu. Vprašanja na Edo Jerman, Sodna ulica št. 15, parter, levo. 672 2—2

Posestvo v bližini Maribora, ob železnici, takoj za prodati. 17 oralov, vinograd, sadonosnik, polja in gozd. Kje pove g. Rajh, Bistrica pri Mariboru. 682 3—2

Prva slovenska brivnica

se slavnemu občinstvu priporoča. Za točno in čisto postrežbo se jamči. Fran Novak, brivski mojster, Aleksandrova cesta št. 22 (prej G. Gredlič). 243

Lepo pohištvo na prodaj!

Postelje, omara, ponočna omara, veliko stoeče zrcalo, stojalo za knjige, žimnice, mize, salonska garnitura. Kupci naj se oglašajo med 15. in 17. uro v Krčevini, Badičova ulica št. 15 (pod Kalvarijo). 678 3—2

Zamenjam takoj prijazno stanovanje zraven kavarne »Promenada«, obstoječe iz 2 sob in pritliklin s stanovanjem z 2 ali 3 sobami in pritliklinami v mestu. Selitvene stroške sem pripravljen povrniti. Pismene ponudbe na poštni predal 18 v Mariboru. 685 5—1

IVAN KRAVOS, MARIBOR
Trgovina in zaloga: Sedlarska delavnica:
ALEKSANDROVA CESTA št. 18. KOROSKA CESTA št. 19.
Sedlarski, jermenarski in torbarski izdelki: Različne opreme za konic, torbice za potovanje, nahrbtniki, dokolenice (gamaše) iz usnja itd., kakor tudi v to stroko spadajoče pritlikline. — Niklasti okovi (garniture) za oprege. — GONILNI JERMENI za stroje iz la. — Po-
strebba točna in solidna! 651 3—8

MARIBORSKA TISKARNA D.D.

Centrala: Jurčičeva ul. 4. Podružnica: Strossmayerjeva ul. 5.

Izuršuje vsa v tiskarsko, litografsko in kamnotiskarsko stroko spadajoča dela, kakor: knjige, brošure, cenike, računske zaključke, letake, lepake, vabila, račune, razpredelnice, pisma in pisemske zavitke, osmrtnice, posetke, račune ter vse tiskovine za občinske in druge urade. Naročila se točno izurše ter se zaračunajo najceneje.

Centrala:
Telefon
št. 24.

Podružnica:
Telefon
št. 3/ul.

Tiskarna je opremljena z najmodernejšimi
in najnovejšimi stroji in črkami.